

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého, soudce Davida Hipšra a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2025, č. j. 6 A 79/2024-53,

t a k t o :

- I. Žádost o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi **se zamítá**.
- II. Kasační stížnost **se odmítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Předseda žalované rozhodnutím ze dne 1. 7. 2024, č. j. 10.04-000022/24-0003, nevyhověl žádosti žalobkyně o určení advokáta k poskytnutí právní služby za úplatu podle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a tedy jí advokáta neurčil. Žalobkyně rozhodnutí napadla žalobou k Městskému soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Proti tomuto rozsudku žalobkyně (stěžovatelka) podala kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud obdržel dne 18. 3. 2025.

[2] Usnesením ze dne 27. 3. 2025, č. j. 7 As 54/2025-9, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích], doložení splnění podmínky řízení spočívající v zastoupení advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a k doplnění kasační stížnosti o důvody, pro které napadá označené rozhodnutí městského soudu, a upřesnění toho, co navrhuje (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Ke splnění povinnosti zaplacení soudního poplatku stanovil Nejvyšší správní soud lhůtu 15 dní, k doložení zastoupení lhůtu 1 týdně a k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit

lhůtu 1 měsíce. Současně poučil stěžovatelku o následcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 31. 3. 2025.

[3] Podáním ze dne 3. 4. 2025 stěžovatelka požádala soud o prodloužení lhůty k předložení plné moci. Uvedla, že se dne 2. 4. 2025 obrátila na žalovanou s žádostí o určení advokáta za úplatu v této věci. K podání připojila kopii žádosti a podacího lístku. Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky vyhověl a usnesením ze dne 14. 4. 2025, č. j. 7 As 54/2025-27, prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti o jeden měsíc od doručení daného usnesení. To bylo stěžovatelce doručeno 16. 4. 2025.

[4] Stěžovatelka následně podáním ze dne 28. 4. 2025 požádala soud o prodloužení lhůty stanovené výrokem III. usnesení č. j. 7 As 54/2025-9, k doplnění kasační stížnosti o důvody a petit. Uvedla, že žalovaná dosud nerozhodla o její žádosti o určení advokáta ze dne 2. 4. 2025. Bude-li advokát určen, bude si muset věc prostudovat, aby mohl kasační stížnost řádně doplnit. Nejvyšší správní soud i této žádosti stěžovatelky vyhověl a usnesením ze dne 14. 5. 2025, č. j. 7 As 54/2025-33, jí prodloužil lhůtu k doplnění kasační stížnosti o maximální možnou dobu jednoho měsíce, tedy do 31. 5. 2025.

[5] Dne 16. 5. 2025 pak stěžovatelka opětovně požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Žádost odůvodnila tím, že žalovaná stále nerozhodla o určení advokáta.

[6] Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky vyhověl a usnesením ze dne 21. 5. 2025, č. j. 7 As 54/2025-38, znovu prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi pro řízení o kasační stížnosti, a to do 31. 5. 2025. Stěžovatelka byla současně poučena o tom, že soud kasační stížnost odmítne, pokud výzvě v prodloužené lhůtě nevyhoví.

[7] V poslední den prodloužených lhůt (pondělí 2. 6. 2025) odeslala stěžovatelka soudu jednak doplnění kasační stížnosti, a jednak žádost o další prodloužení lhůty k předložení plné moci advokátovi. V žádosti o prodloužení lhůty uvedla, že dne 12. 5. 2025 žalovaná rozhodla o tom, že se jí zástupce pro řízení o kasační stížnosti neurčuje. Proti danému rozhodnutí chce podat žalobu.

[8] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval stěžovatelčinou žádostí o prodloužení lhůty k předložení plné moci. Stěžovatelka kvůli splnění podmínek řízení sice (neúspěšně) žádala žalovanou o určení advokáta pro poskytnutí právní služby za úplatu, avšak podmínku povinného zastoupení advokátem lze splnit i jiným způsobem. Určení advokáta pro řízení o kasační stížnosti ze strany žalované není pro stěžovatelku jedinou možností, jak získat kvalifikované právní zastoupení, neboť není nemajetná ani nepatří například do skupiny zvláště zranitelných osob (usnesení Ústavního soudu ze dne 5. 12. 2023, sp. zn. III. ÚS 2130/23). Stěžovatelka měla dostatečný čas (déle než dva měsíce) k tomu, aby se pokusila si advokáta sama zajistit. Jak je obecně známo, počet advokátů v ČR je tak vysoký, že v každém větším městě jich lze oslovit minimálně desítky. Stěžovatelka

pokračování

zároveň netvrdí žádné konkrétní okolnosti, které by jí v tom bránily či jí tuto snahu neúměrně ztěžovaly. Ani z jejích tvrzení nevyplývá, že by o zastoupení aktivně usilovala.

[9] Kromě toho je soudu z úřední činnosti známo, že stěžovatelka vede desítky různých soudních řízení, a zná tak i podmínky, za kterých se lze na Nejvyšší správní soud obracet, protože o nich byla mnohokrát poučena. Soud stěžovatelce mnohokrát vysvětlil, proč na předložení plné moci nebude čekat až do rozhodnutí soudu o její žalobě proti rozhodnutí žalované (jen od začátku roku jde například o usnesení ze dne 9. 1. 2025, č. j. 9 As 208/2024-35, bod 10; ze dne 22. 1. 2025, č. j. 2 As 249/2024-27, bod 16; ze dne 13. 2. 2025, č. j. 10 Afs 236/2024-33, bod 5; ze dne 19. 2. 2025, č. j. 2 As 267/2024-29, bod 21, a č. j. 5 As 319/2024-29, bod 5; ze dne 10. 3. 2025, č. j. 4 As 287/2024-45, bod 10; ze dne 13. 3. 2025, č. j. 10 As 266/2024-45, bod 6, a č. j. 10 As 267/2024-41, bod 6; ze dne 19. 3. 2025, č. j. 1 As 317/2024-50, bod 8; ze dne 2. 4. 2025, č. j. 22 As 5/2025-38, bod 11; ze dne 4. 4. 2025, č. j. 10 As 10/2025-52, bod 5; a ze dne 4. 6. 2025, č. j. 8 As 83/2025-31, bod 6).

[10] Po stěžovatelce tak bylo možné spravedlivě požadovat, aby sama vyvinula odpovídající úsilí pro splnění podmínek řízení o kasační stížnosti i s ohledem na množství sporů, které vede či vedla (viz například výše citovaná usnesení). Za této situace nebyl dán žádný vážný omluvitelný důvod, který by podle § 40 odst. 5 věty třetí s. ř. s. opodstatňoval další prodloužení uvedené lhůty. Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že pro další prodloužení není důvod, tak jako v jiných případech, kdy stěžovatelka za stejných okolností buď požádala o prodloužení lhůty pro předložení plné moci, nebo navrhla přerušování kasačního řízení.

[11] Dále soud v souladu se svou již existující praxí (viz unesení citovaná výše) přímo vyvodil procesní důsledek z toho, že stěžovatelka ve stanovené lhůtě (ani v té prodloužené) nepředložila plnou moc udělenou advokátovi. Povinné zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) je podmínkou, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nedostatek zastoupení se stěžovatelce nepodařilo odstranit, a soud proto její kasační stížnost odmítl (§ 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[12] Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl, že stěžovatelka v řízení o kasační stížnosti namítala podjatost soudkyně sedmého senátu Jiřiny Chmelové, kterou navrhla vyloučit z projednávání věci. Tuto námitku odůvodnila tím, že uvedená soudkyně v jiných věcech stěžovatelky, které posuzoval Nejvyšší správní soud (konkrétně v řízeních vedených pod sp. zn. 8 As 21/2024 a 8 As 22/2024), podala předsedovi soudu přípis nazvaný „Oznámení důvodu možné podjatosti“, v němž popsala, že se dlouhodobě zná s předsedou žalované ze své dřívější advokátní praxe. K tomuto oznámení vydal předseda Nejvyššího správního soudu stanovisko ze dne 12. 3. 2024, v němž neshledal důvody k vyloučení soudkyně z důvodu podjatosti. Pozdější usnesení NSS ze dne 15. 3. 2024, č. j. Nao 47/2024-33, a dne 3. 4. 2024, č. j. Nao 48/2024-38, se s názorem předsedy soudu ztotožnila, přičemž poukázala na dosavadní judikaturu, podle níž je nutné vycházet z předpokladu, že soudce je profesionálem, který umí oddělit svůj předchozí profesní život od nynější rozhodovací činnosti. Proto není dán objektivní důvod k obavě, že by popsané vztahy mohly jakkoli ovlivnit nestrannost rozhodování.

[13] Nejvyšší správní soud k namítané podjatosti uvádí, že z výše citovaných usnesení Nejvyššího správního soudu (č. j. Nao 47/2024-33 a č. j. Nao 48/2024-38), vyplývá, že v případě soudkyně Jiřiny Chmelové není dán žádný objektivní důvod k obavě, že by její dřívější pracovní vztahy mohly jakkoli ovlivnit její nestrannost. I v tomto řízení tedy Nejvyšší správní soud vycházel z předpokladu, že v případě soudce jde o profesionála schopného oddělit svůj předchozí profesní život od nynější rozhodovací činnosti. Stěžovatelka v nyní souzené věci neuvedla žádné nové skutečnosti, z nichž by vyplývalo, že tato soudkyně je podjatá. Protože již bylo o obdobné námitce stěžovatelky ohledně podjatosti rozhodnuto, nepředkládal Nejvyšší správní soud námitku podjatosti v tomto řízení v souladu s § 15b odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, aplikovaného na základě § 64 s. ř. s., k dalšímu rozhodnutí (k tomuto postupu viz usnesení NSS ze dne 19. 8. 2021, č. j. Nao 119/2021-182, body 6 a 7, obdobně také usnesení NSS ze dne 25. 7. 2024, č. j. 6 As 108/2024-29, body 7 a 8).

[14] Protože byla kasační stížnost odmítnuta, nemá dle § 60 odst. 3 ve vazbě na § 120 s. ř. s. žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

[15] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Soud proto vrátil stěžovatelce soudní poplatek.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2025

Milan Podhrázký
předseda senátu